

en VOET. De eerste overleed den 31sten October 1831 en was Archiater van de Provincie Groningen, de raadsman van vele Geneeskundigen, een man van veelvuldige ondervinding. De tweede, BERNARDUS NIEUHOFF, overleed den 22sten December 1831 in den ouderdom van 85 jaren, nog minnende de letteren en wijsbegeerte, welke hij eerst kort te Deventer, daarna geruimen tijd aan de Geldersche Hoogeschool, met de meeste belangstelling had onderwezen. Door onderscheidene wijsgeerige geschriften, onder anderen door zijn werk *over SPINOZA en het Spinozisme* in 1799, is hij bijzonder bekend. Zijn omgang was gul, open, leerzaam; zijn hart edel, zijn gedrag voorbeeldig. De derde JOHAN HENDRIK VOET, Ridder van de militaire Willems-orde, overleed den 31sten Mei 1832, in den ouderdom van 74 jaren. Veertig jaren lang stond hij aan het hoofd van scholen voor onze Land- en Zeemagt. Men roemt in hem ijver met grondige wetenschappelijke kennis. Dankbare leerlingen van hem brengen in 's Rijks Leger en Vloot zijne lesfen thans uitnemend in werking; achting en liefde verzellen zijne nagedachtenis.

Verkeerde ik zoo even op een veld, waarop ik, uit gebrek aan kennis, van weg en spoor wel dwalen moest, beter, uit den aard mijner letterkundige genoegens, zijn mij bekend zij, welke de Tweede Klasse verloor, en wier veelvuldige verdiensten echter mijne beschouwing desniettemin verwarren en benevelen. Wie kende, wie vereerde den grijzen HENDRIK VAN WYN, den Nestor onzer Letterkunde, niet? Wie hij als mensch, staatsman, geschied- en oudheidkundige geweest is, kan niet beter, niet volkomener worden aan het licht gebracht, dan de, hem zoo zeer gelijkende en evenarende, opvolger, ons medelidende JONGE, het gedaan heeft. Ik bepale mij dus bij te vermelden, dat hij zich inzonderheid bij het Instituut verdienstelijk heeft gemaakt, behalve door zijne, in de werken der Tweede Klasse opgenomen, keurige

Verhandeling over de keur van Gui van Henegouwen, door allerlei werkzaamheid in onderscheidene hem opgedragen Kommissien, door gedurige briefwisseling en narigten omtrent oude Handschriften, archieven en gedenkstukken, onder anderen over Handschriften van MAERLANT, over de *Pelgrimage der menschelijker nature*, over *eene jammerlicke Clage*, over den *St. Pieterssteen van Egmond*, over opgegraven Penningen te Lier, en over *het lezen van oud Schrift*; met één woord, over alles, wat het vak der Oudheid, bijzonder de Vaderlandsche, betreft, waarin de man als heerschte, en waarover de Klasse hem altijd in de eerste plaats raadpleegde. Hij overleed den 27sten September 1831, in den ouderdom van 91 jaren. Zijn roem is onsterfelijk.

En nu BILDERDYK, die den 18^{den} December 1831 overleed, in den ouderdom van 75 jaren? Hem in al zijne kundigheden te schetsen, zoude zoo veel zijn als al de vakken onzer Instelling te doorloopen. Hij toch was als eene geheele Instelling voor Wetenschap, Letteren en Kunst, eene zeer zeldzame schatkamer van allerlei begaafd- en bekwaamheden. Hij was de man van zijne eeuw. Noemde men DE GROOT, de HUIGENSEN, HOOFT en VONDEL, als sterren van de eerste grootte in vroeger eeuw; BILDERDYK zal niet minder dan dezen als zoodanig geroemd worden, bij de vermelding van onzen leeftijd. Wie zou dan zoo ondankbaar zijn in dezen tempel van Wetenschap, Letteren en Kunst, om geen dankoffer, geene hulde te willen brengen op het graf van dien onvergelykelijken Dichter, Taalkundige en Geleerde; van den man van zoo veel omvattende kennis, van zoo hoogstzeldzaam vernuft en onuitputtelijke werkzaamheid? Maar waar is de redenaar, die zijnen lof en werken naar waarde zou vermelden en aan allen voldoen? Al wilde, al konde men, en zeker *ik* kan het niet, tijd en geduld zouden ontbreken. Bepalen wij ons dus eeniglijk en kortelijk tot eene oppervlakkige aanstipping, wie hij voor het Instituut was, en wat hij voor hetzelfde deed.

Dat